

**Załącznik
do Uchwały Nr 2/15/07/2026
Senatu Uniwersytetu VIZJA
z dnia 15 lipca 2026 roku**

UNIWERSYTET VIZJA

PROGRAM STUDIÓW

E K O N O M I A

STUDIA II STOPNIA

PROFIL OGÓLNOAKADEMICKI

Rok akademicki rozpoczęcia cyklu kształcenia: 2026/2027

Warszawa, 2026 r.

Ogólne informacje i wskaźniki dotyczące programu studiów

Tytuł zawodowy nadawany absolwentom	Magister
Forma/formy studiów	Studia stacjonarne i niestacjonarne
Liczba semestrów konieczna do ukończenia studiów na danym poziomie	4
Liczba punktów ECTS konieczna do ukończenia studiów na danym poziomie	120
Łączna liczba godzin zajęć z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia i studentów	Studia stacjonarne: 1516 godz. Studia niestacjonarne: 916 godz.
Łączna liczba godzin zajęć	Studia stacjonarne: 1328 godz. Studia niestacjonarne: 728 godz.
Łączna liczba punktów ECTS, jaką student musi uzyskać w ramach zajęć prowadzonych z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia	Studia stacjonarne: 60 (50%) Studia niestacjonarne: 36 (30%)
Procentowy udział liczby punktów ECTS dla każdej z dyscyplin, do których przyporządkowany jest kierunek w liczbie punktów ECTS koniecznej do ukończenia studiów na danym poziomie – w przypadku kierunku przyporządkowanego do więcej niż jednej dyscypliny	Ekonomia i finanse: 100%
Łączna liczba punktów ECTS przyporządkowana zajęciom związanym z prowadzoną w uczelni działalnością naukową w dyscyplinie lub dyscyplinach, do których przyporządkowany jest kierunek studiów	94 pkt. ECTS (78%)
Liczba punktów ECTS, jaką student musi uzyskać w ramach zajęć z dziedziny nauk humanistycznych lub nauk społecznych – w przypadku kierunków studiów przyporządkowanych do dyscyplin w ramach dziedzin innych niż odpowiednio nauki humanistyczne lub nauki społeczne	5 pkt. ECTS* *) W tym za zajęcia/grupy zajęć: Kultura i etyka
Liczba punktów ECTS przyporządkowana zajęciom lub grupom zajęć do wyboru	38 pkt. ECTS (32%)
Wymiar praktyk zawodowych oraz liczba punktów ECTS, jaką student musi uzyskać w ramach tych praktyk	Nie dotyczy
Liczba godzin zajęć z wychowania fizycznego – w przypadku stacjonarnych studiów pierwszego stopnia i jednolitych studiów magisterskich	Nie dotyczy

**Zajęcia przewidziane programem studiów
w podziale na moduły kształcenia wraz z liczbą godzin i punktów ECTS*)**

Nazwa zajęć			ECTS	Liczba godzin zajęć	
				Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
I. Kształcenie ogólne					
1.	BHP		0	8	8
2.	Język obcy		5	60	32
3.	Kultura i etyka		5	30	16
Razem			10	98	56
II. Kształcenie kierunkowe					
4.	Ekonomia międzynarodowa (DW)		3	30	24
	Ekonomia menedżerska (DW)				
5.	Statystyka społeczna		4	30	16
6.	Rynki finansowe – regulacje i nadzór		4	45	24
7.	Wspomaganie decyzji menedżerskich		3	45	24
8.	Współczesne nurty w ekonomii		3	45	24
9.	Teorie cyklu koniunkturalnego		4	45	24
10.	Konkurencyjność i innowacyjność gospodarki		3	45	24
11.	Rynek instrumentów pochodnych		4	45	24
12.	Modelowanie makroekonomiczne		5	60	32
13.	Psychologia pieniądza i zachowań finansowych		4	45	24
14.	Metody porównań systemów gospodarczych		4	45	24
15.	Modele równowagi ogólnej		5	60	32
16.	Ekonomia nierówności		4	45	24
17.	Metody i techniki badawcze		3	45	24
18.	Metodologiczne dylematy i wyzwania ekonomii		4	45	24
19.	Polityka gospodarcza		3	30	24
20.	Big data i data science		3	45	24
21.	Modelowanie procesów biznesowych		4	45	24
22.	Seminarium magisterskie		13	90	48
Razem			80	885	488
III. Kształcenie specjalnościowe					
Specjalności do wyboru:					
ES – ekonomia stosowana; GG – gospodarka globalna; MIE – metody ilościowe w ekonomii					
23.	Ekonomia rozwoju	ES	4	45	24
	Teorie handlu zagranicznego i polityka handlowa	GG			
	Statystyczne metody analizy wielowymiarowej	MIE			
24.	Ekonomia edukacji	ES	4	45	24
	Ekonomia regionalna	GG			
	Optymalizacja nieliniowa	MIE			
25.	Ekonomia zdrowia	ES	4	45	24
	Globalne kryzysy ekonomiczne	GG			

	Ekonometryczne modele nieliniowe	MIE			
26.	Ekonomia monetarna	ES	4	45	24
	Światowy system monetarny	GG			
	Wielokryterialne wspomaganie decyzji	MIE			
27.	Ekonomia miast	ES	4	45	24
	Inwestycje zagraniczne	GG			
	Modelowanie preferencji	MIE			
28.	Ekonomia gospodarstwa domowego	ES	3	45	24
	Transakcje i inwestycje na giełdach towarowych	GG			
	Ekonometria mikrostruktur rynkowych	MIE			
29.	Ekonomia dobrobytu	ES	3	30	16
	Ubezpieczenie i finansowanie wymiany handlowej	GG			
	Modelowanie wieloagentowe	MIE			
30.	e-gospodarka	ES	4	45	24
	Rynki wschodzące	GG			
	Ekonometria przestrzenna	MIE			
Razem			30	345	184
Ogółem w toku studiów			120	1328	728

DW – zajęcia do wyboru

*) W ramach kierunku studiów część punktów ECTS może być uzyskana w ramach kształcenia z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość z zachowaniem limitu, o którym mowa w §13 Rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 27 września 2018 r. w sprawie studiów (Dz. U. 2018 poz. 2787).

W przypadku zajęć kształtujących umiejętności praktyczne metody i techniki kształcenia na odległość mogą być wykorzystywane pomocniczo.

Zajęcia lub grupy zajęć związane z prowadzoną w uczelni działalnością naukową w dyscyplinie lub dyscyplinach, do których przyporządkowany jest kierunek studiów, uwzględniające udział studentów w zajęciach przygotowujących do prowadzenia działalności naukowej lub udział w tej działalności

Nazwa zajęć lub grupy zajęć	Forma/formy zajęć	Liczba godzin zajęć		Liczba punktów ECTS
		Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne	
Statystyka społeczna	Ć	30	16	4
Rynki finansowe – regulacje i nadzór	W	45	24	4
Teorie cyklu koniunkturalnego	W	45	24	4
Konkurencyjność i innowacyjność gospodarki	K	45	24	3
Rynek instrumentów pochodnych	W/Ć	45	24	4
Modelowanie makroekonomiczne	W/Ć	60	32	5
Metody porównań systemów gospodarczych	W	45	24	4
Modele równowagi ogólnej	W/Ć	60	32	5
Ekonomia nierówności	W	45	24	4
Metody i techniki badawcze	K	45	24	3
Metodologiczne dylematy i wyzwania ekonomii	W	45	24	4
Polityka gospodarcza	W	30	24	3
Modelowanie procesów biznesowych	W/Lab.	45	24	4
Moduł zajęć kształcenia specjalnościowego	W/Ć/Lab./K	345	184	30
Seminarium magisterskie	Sem.	90	48	13
Razem		1020	552	94

Oznaczenia: W – wykłady; Ć – ćwiczenia, Lab. – laboratoria; K – konwersatoria; Sem - seminaria

Zajęcia lub grupy zajęć do wyboru

Lp.	Nazwa zajęć lub grupy zajęć	Forma/formy zajęć	Liczba godzin zajęć		Liczba punktów ECTS
			Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne	
1.	Język obcy	Lektorat	60	32	5
2.	Ekonomia międzynarodowa	K	30	24	3
	Ekonomia menedżerska				
3.	Moduł zajęć kształcenia specjalnościowego	W/Ć/Lab./K	345	184	30
Razem			435	240	38

Oznaczenia: W – wykłady; Ć – ćwiczenia, Lab. – laboratoria, K – konwersatoria.

Efekty uczenia się

Efekty uczenia się uwzględniają uniwersalne charakterystyki pierwszego stopnia dla poziomów 6-7 określone w ustawie z dnia 22 grudnia 2015 r. o Zintegrowanym Systemie Kwalifikacji (*Dz. U. z 2016 r., poz. 64 i 1010*) oraz charakterystyki drugiego stopnia określone w rozporządzeniu Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 14 listopada 2018 r. w sprawie charakterystyk drugiego stopnia efektów uczenia się dla kwalifikacji na poziomach 6-8 Polskiej Ramy Kwalifikacji.

Absolwent **studiów II stopnia** na kierunku **EKONOMIA** uzyskuje kwalifikację pełną na poziomie 7 Polskiej Ramy Kwalifikacji.

Kategoria charakterystyki efektów uczenia się	Symbol kierunkowych efektów uczenia się	Po ukończeniu studiów II stopnia na kierunku E K O N O M I A absolwent:	Odniesienie do	
			uniwersalnych charakterystyk pierwszego stopnia PRK	charakterystyk i drugiego stopnia PRK
W ZAKRESIE WIEDZY				
WIEDZA - zakres i głębia	EKO_WG01	Zna i rozumie w pogłębionym stopniu charakter, miejsce i rolę dyscypliny naukowej ekonomia i finanse oraz innych dyscyplin z dziedziny nauk społecznych w opisie faktów, obiektów i zjawisk społeczno-ekonomicznych.	P7U_W	P7S_WG
	EKO_WG02	Zna i rozumie w pogłębionym stopniu kluczowe zagadnienia, teorie, koncepcje, prawidłowości oraz tendencje rozwojowe w ekonomii, a także zależności i związki zachodzące między ekonomią i finansami oraz innymi dyscyplinami z dziedziny nauk społecznych.	P7U_W	P7S_WG
	EKO_WG03	Zna i rozumie w pogłębionym stopniu metody i techniki badań naukowych, wnioskowania naukowego, pozyskiwania oraz przetwarzania danych ilościowych i jakościowych, a także metody diagnozowania, analizowania i modelowania procesów ekonomicznych, w tym zaawansowane technologie i narzędzia informatyczne niezbędne w prowadzeniu analiz i badań z zakresu ekonomii.		
	EKO_WG04	Zna i rozumie w pogłębionym stopniu działy ekonomii, strukturę i sektory gospodarki, otoczenie podmiotów ekonomicznych oraz reguły funkcjonowania poszczególnych składowych i całości systemu gospodarczego, w tym różnego rodzaju rynków.	P7U_W	P7S_WG
	EKO_WG05	Zna i rozumie w pogłębionym stopniu systemy i instytucje społeczne, gospodarcze i finansowe, a także, zakres powiązań między zjawiskami społecznymi, ekonomicznymi i finansowymi oraz zasady prowadzenia różnych polityk ekonomicznych.	P7U_W	P7S_WG
	EKO_WG06	Zna i rozumie w pogłębionym stopniu zakres podejmowania decyzji w podmiotach ekonomicznych oraz metody wspomagania decyzji ekonomicznych, zarządzania podmiotami gospodarującymi, inwestycjami i ryzykiem ekonomicznym.	P7U_W	P7S_WG
	EKO_WG07	Zna i rozumie w pogłębionym stopniu modele i rodzaje konkurencyjności oraz rolę ekonomii w opisie zjawisk oraz procesów konkurencyjnych i koniunkturalnych przebiegających w otwartej gospodarce rynkowej.	P7U_W	P7S_WG

WIEDZA - kontekst	EKO_WK01	Zna i rozumie złożone i zmienne uwarunkowania formalno-prawne, etyczne, społeczne, środowiskowe, ekonomiczne, finansowe, technologiczne i inne prowadzenia funkcjonowania gospodarki i jej podmiotów, w tym z zakresu ochrony własności przemysłowej i prawa autorskiego.	P7U_W	P7S_WK
	EKO_WK02	Zna i rozumie fundamentalne dylematy współczesnej cywilizacji oraz funkcje i zadania dyscyplin nauk społecznych, w tym ekonomii i finansów, w ich opisie, wyjaśnianiu i rozwiązywaniu.	P7U_W	P7S_WK
	EKO_WK03	Zna i rozumie mechanizmy, procesy i uwarunkowania tworzenia oraz rozwoju różnych form przedsiębiorczości, a także wpływ postaw przedsiębiorczych na funkcjonowanie oraz rozwój gospodarki i społeczeństwa.	P7U_W	P7S_WK
W ZAKRESIE UMIEJĘTNOŚCI				
UMIEJĘTNOŚCI – wykorzystanie wiedzy	EKO_UW01	Potrafi samodzielnie wykorzystać wiedzę teoretyczną z zakresu ekonomii i finansów oraz innych dyscyplin z dziedziny nauk społecznych w celu identyfikacji, analizy, interpretacji i wyjaśniania przyczyn, przebiegu i konsekwencji złożonych oraz nietypowych problemów społeczno-ekonomicznych i innych dylematów współczesnej cywilizacji.	P7U_U	P7S_UW
	EKO_UW02	Potrafi właściwie dobrać i innowacyjnie wykorzystać istniejące lub, jeśli jest to uzasadnione, nowe metody oraz narzędzia diagnostyczne i badawcze w celu rozwiązywania złożonych oraz nowych i nietypowych problemów z zakresu ekonomii poprzez analizę, syntezę, interpretację i prezentację wyników z wykorzystaniem zaawansowanych technik informacyjno-komunikacyjnych.	P7U_U	P7S_UW
	EKO_UW03	Potrafi przeprowadzić właściwy dobór i krytyczną analizę źródeł wiedzy z dyscypliny ekonomia i finanse oraz dokonać twórczej interpretacji pochodzących z nich informacji w celu efektywnego i innowacyjnego rozwiązywania złożonych oraz nowych i nietypowych problemów społeczno-ekonomicznych.	P7U_U	P7S_UW
	EKO_UW04	Potrafi analizować, prognozować i modelować procesy oraz zjawiska społeczne i ekonomiczne, z wykorzystaniem zaawansowanych metod oraz narzędzi diagnostycznych i badawczych właściwych dla dyscypliny ekonomia i finanse, a także projektować badania, formułować pytania badawcze i hipotezy, dobierać właściwe narzędzia weryfikacji hipotez, wykorzystując w tym celu ilościowe i jakościowe metody badawcze.	P7U_U	P7S_UW
UMIEJĘTNOŚĆ I – komunikowanie się	EKO_UK01	Potrafi komunikować się z różnymi grupami odbiorców, przygotowując raporty lub prezentując zagadnienia z obszaru finansów i rachunkowości oraz prowadzić debatę naukową i ekspercką, argumentować i bronić własnych stanowisk, wykorzystując specjalistyczną terminologię z zakresu dyscypliny ekonomia i finanse oraz korzystając z nowoczesnych rozwiązań technologicznych.	P7U_U	P7S_UK
	EKO_UK02	Potrafi posługiwać się językiem obcym na poziomie B2+ Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego oraz w zaawansowanym stopniu w zakresie specjalistycznej terminologii z zakresu ekonomii.	P7U_U	P7S_UK

UMIEJĘT-NOŚCI – organizacja pracy	EKO_UO01	Potrafi współdziałać z innymi osobami w ramach prac zespołów zadaniowych, badawczych i projektowych powołanych do rozwiązania złożonych problemów z zakresu ekonomii oraz jest przygotowany do podejmowania wiodącej roli i kierowania takimi zespołami.	P7U_U	P7S_UO
UMIEJĘTNOŚCI – uczenie się	EKO_UU01	Potrafi samodzielnie planować i realizować własny rozwój osobisty i zawodowy poprzez ciągłe uczenie się i pogłębianie posiadanych kompetencji przez całe życie oraz potrafi ukierunkować innych w tym zakresie.	P7U_U	P7S_UU
W ZAKRESIE KOMPETENCJI SPOŁECZNYCH				
KOMPETENCJE – oceny – krytyczne podejście	EKO_KK01	Jest gotów do krytycznej oceny posiadanej wiedzy i odbieranych treści o różnym stopniu pewności naukowej oraz uznawania znaczenia wiedzy z zakresu ekonomii w rozwiązywaniu problemów społeczno-ekonomicznych o różnorodnym charakterze, a także zasięgania opinii ekspertów w przypadku trudności w samodzielnym ich rozwiązaniu.	P7U_K	P7S_KK
KOMPETENCJE – odpowiedzialność	EKO_KO01	Jest gotów do społecznie odpowiedzialnego i etycznego wypełniania zobowiązań wynikających z działalności zawodowej z zakresu ekonomii, myślenia i działania w sposób przedsiębiorczy i innowacyjny, a także inicjowania, inspirowania i organizowania różnych działań na rzecz środowiska społeczno-gospodarczego oraz interesu publicznego, zachowując przy tym obiektywizm zawodowy.	P7U_K	P7S_KO
KOMPETENCJE – rola zawodowa	EKO_KR01	Jest gotów do odpowiedzialnego pełnienia ról zawodowych w różnych obszarach ekonomii, ze szczególnym uwzględnieniem etyki zawodowej i zmieniających się potrzeb społecznych oraz do angażowania się w działania promujące etyczne podejście do wykonywanego zawodu.	P7U_K	P7S_KR

Objaśnienia oznaczeń:

EKO	- kierunek studiów: „Ekonomia”
WG	- kategoria efektów uczenia się: „wiedza” – „zakres i głębia”
WK	- kategoria efektów uczenia się: „wiedza” – „kontekst”
UK	- kategoria efektów uczenia się: „umiejętności” – „komunikowanie się”
UO	- kategoria efektów uczenia się: „umiejętności” – „organizacja pracy”
UU	- kategoria efektów uczenia się: „umiejętności” – „uczenie się”
UW	- kategoria efektów uczenia się: „umiejętności” – „wykorzystanie wiedzy”
KK	- kategoria efektów uczenia się: „kompetencje społeczne” – „krytyczne podejście”
KO	- kategoria efektów uczenia się: „kompetencje społeczne” – „odpowiedzialność”
KR	- kategoria efektów uczenia się: „kompetencje społeczne” – „rola zawodowa”
01i kolejne	- numery efektów uczenia się w poszczególnych kategoriach i podkategoriach

Zajęcia lub grupy zajęć, niezależnie od formy ich prowadzenia, wraz z przypisaniem do nich efektów uczenia się i treści programowych zapewniających uzyskanie tych efektów oraz liczby punktów ECTS

1. KSZTAŁCENIE OGÓLNE		
Kierunkowe efekty uczenia się	BHP	ECTS: 0
	Definicja i istota bezpieczeństwa i higieny pracy. Podstawowe akty prawne z zakresu BHP (Kodeks Pracy, Rozporządzenie w sprawie BHP na uczelniach, Ustawa o Ochronie Przeciwpożarowej, Rozporządzenie w sprawie ogólnych przepisów BHP, Rozporządzenie w sprawie szkolenia z zakresu BHP, Rozporządzenie w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie). Instytucje pełniące nadzór nad przestrzeganiem przepisów BHP. Obowiązki i uprawnienia rektora w zakresie przestrzegania zasad BHP na uczelni. Ogólne zasady BHP obowiązujące na terenie uczelni. Ogólne zasady dotyczące budynków, pomieszczeń, maszyn i urządzeń oraz wymagania, jakie powinny spełniać. Zasady wyposażenia budynków/pomieszczeń w sprzęt gaśniczy, apteczki. Zasady poruszania się w ciągach komunikacyjnych. Definicja czynników szkodliwych oraz działania optymalizujące działania czynników. Zagrożenia wypadkowe, rodzaje wypadków. Przyczyny wypadków. Podstawowe zasady ochrony przeciwpożarowej. Akty prawne w zakresie PPOŻ. Zapobieganie zagrożeniom pożarowym. Zasady postępowania w przypadku wystąpienia zagrożenia pożaru. Zasady posługiwania się sprzętem gaśniczym. Rodzaje gaśnic. Procedury ewakuacyjne. Stosowane znaki ewakuacji. Znaki bezpieczeństwa stosowane w ochronie przeciwpożarowej. Postępowanie w razie wypadku. Przepisy regulujące obowiązek udzielenia pierwszej pomocy poszkodowanemu. Podstawowe zabiegi resuscytacyjne. Pozycja boczna ustalona. Opatrywanie zranień, złamań, zwichnięć, oparzeń. Postępowanie w przypadku porażenia prądem elektrycznym. Postępowanie w przypadku zatrucia.	
Kierunkowe efekty uczenia się	Język obcy – język angielski (DW)	ECTS: 5
EKO_UK01 EKO_UK02	Część I. Komunikacja językowa – ćwiczenia umiejętności mówienia i słuchania. Przeprowadzenie wywiadu w języku angielskim. Opisywanie zjawisk i procesów ekonomicznych w języku angielskim. Analiza i tłumaczenie tekstów specjalistycznych z zakresu ekonomii i finansów – ćwiczenia umiejętności czytania i pisania. Część II. Terminologia specjalistyczna w języku angielskim. Sporządzanie, analiza i tłumaczenie raportów i badań w języku angielskim. Prezentacja wybranego tematu w języku angielskim - wypowiedź ustna. Kompleksowe zastosowanie rzeczowników, przymiotników i przysłówków w różnych zdaniach z uwzględnieniem wszystkich czasów języka angielskiego (teraźniejszość, przeszłość, przyszłość). Przygotowanie do końcowego egzaminu językowego.	
Kierunkowe efekty uczenia się	Język obcy – język niemiecki (DW)	ECTS: 5
EKO_UK01 EKO_UK02	Część I. Komunikacja językowa – ćwiczenia umiejętności mówienia i słuchania. Przeprowadzenie wywiadu w języku niemieckim. Opisywanie zjawisk i procesów ekonomicznych w języku niemieckim. Analiza i tłumaczenie tekstów specjalistycznych z zakresu ekonomii i finansów – ćwiczenia umiejętności czytania i pisania. Część II. Terminologia specjalistyczna w języku niemieckim. Sporządzanie, analiza i tłumaczenie raportów i badań w języku niemieckim. Prezentacja wybranego tematu w języku niemieckim - wypowiedź ustna. Kompleksowe zastosowanie rzeczowników, przymiotników i przysłówków w różnych zdaniach z uwzględnieniem wszystkich czasów języka niemieckiego (teraźniejszość, przeszłość, przyszłość). Przygotowania do końcowego egzaminu językowego.	
Kierunkowe efekty uczenia się	Kultura i etyka	ECTS: 5

EKO_WG01 EKO_WK01 EKO_WK02	Różne rozumienia kultury. Cywilizacje jako kultury. Cywilizacje: bramińska, żydowska, chińska, turańska, bizantyjska, łacińska, islamska, buddyjska i inne. Kultura duchowa i jej typy. Kultury religijne i ich przesłania. Kultura antropogenu. Kultura fizyczna. Kultura materialna i techniczna. Kultura polityczna i rządzenia. Kultura wojskowa i organizacji. Kultury współczesne i międzykulturowość. Istota etyki i moralności. Inspiracje filozoficzne etyki (Tales z Miletu, Pitagoras, sofisci, Sokrates, Platon, hedonizm grecki, szkoła cynicka, etyka umiaru Arystotelesa, stoicyzm). Inspiracje filozoficzne ze starożytnych Chin w etyce (taoizm, konfucjanizm, starochińskie wyznaczniki moralne). Era nowożytna w etyce (utilitaryzm, relatywizm, etyka sytuacyjna, deontologia, egzystencjalizm, personalizizm chrześcijański, liberalizm, ordoliberalizm, socjaldemokratyzm, postmodernizm). Elementy aksjologii. Najważniejsze i najszerze normy etyczne. Etyka i dobre obyczaje. Zawodowe kodeksy etyczne. Etyka badań naukowych.	
2. KSZTAŁCENIE KIERUNKOWE		
Kierunkowe efekty uczenia się	Ekonomia międzynarodowa (DW)	ECTS: 3
EKO_WG01 EKO_WG02 EKO_WG04 EKO_WG05 EKO_WK02 EKO_UW01 EKO_UW02 EKO_UW03 EKO_KK01 EKO_KR01	Przedmiot ekonomii międzynarodowej. Teorie i modele wymiany międzynarodowej. Przewagi komparatywne. Model Davida Ricardo i jego rozszerzenia. Model czynników specyficznych. Model Heckschera-Ohlina. Model standardowy. Zewnętrzne korzyści skali a międzynarodowa lokalizacja produkcji. Ekomy w globalnej gospodarce, przedsiębiorstwa wielonarodowe. Polityka handlowa i jej dylematy. Kursy walutowe i rynek walutowy. Modele IS-LM i DD-AA. Interwencje na rynku walutowym. Międzynarodowe systemy walutowe. Globalny rynek kapitałowy.	
Kierunkowe efekty uczenia się	Ekonomia menedżerska (DW)	ECTS: 3
EKO_WG01 EKO_WG02 EKO_WG04 EKO_WG06 EKO_WG07 EKO_WK02 EKO_UW01 EKO_UW02 EKO_UW03 EKO_KK01 EKO_KO01 EKO_KR01	Istota i zakres ekonomii menedżerskiej. Wprowadzenie do problematyki podejmowania decyzji gospodarczych. Decyzje prywatne i publiczne - ujęcie ekonomiczne. Podejmowanie optymalnych decyzji na podstawie analizy marginalnej (prosty model przedsiębiorstwa; analiza marginalna; utarg krańcowy i koszt krańcowy; analiza wrażliwości). Analiza popytu i optymalna polityka cenowa. Czynniki określające popyt. Elastyczność popytu. Analiza popytu a optymalna polityka cenowa. Ocena popytu. Podstawowe pojęcia związane z produkcją. Produkcja przy jednym zmiennym czynniku wytwórczym. Produkcja w długim okresie. Mierzenie funkcji produkcji. Inne decyzje dotyczące produkcji. Koszty istotne. Koszty produkcji. Korzyści skali, zakresu oraz korzyści wynikające z procesu uczenia się. Optymalne decyzje cenowe. Ceny transferowe. Konkurencja doskonała. Analizy podaży i popytu. Równowaga na rynku wolnokonkurencyjnym. Efektywność rynku. Monopol. Czysty monopol. Konkurencja doskonała a czysty monopol. Konkurencja monopolistyczna. Oligopol. Koncentracja a ceny. Konkurencja ilościowa. Konkurencja cenowa. Inne formy konkurencji. Teoria gier a strategia konkurencji.	
Kierunkowe efekty uczenia się	Statystyka społeczna	ECTS: 4
EKO_WG02 EKO_WG03 EKO_WK01 EKO_UW04 EKO_UO01 EKO_KK01	Statystyczne badanie zjawisk i procesów społecznych. Podstawowe badania społeczne statystyki publicznej w Polsce. Zmiany demograficzne – pomiar procesów i ocena skutków społeczno-ekonomicznych. Statystyka poziomu i jakości życia. Statystyka dochodów i konsumpcji, kosztów utrzymania. Ubóstwo i nierówności. Gospodarowanie czasem. Statystyka rynku pracy. Pomiar i ocena stanu zdrowia społeczeństwa. Statystyka sektora usług ochrony zdrowia.	
Kierunkowe efekty uczenia się	Rynki finansowe – regulacje i nadzór	ECTS: 4
EKO_WG01 EKO_WG02 EKO_WG04	Pojęcie rynku finansowego i jego uczestnicy. Formy prawne instrumentów rynku finansowego. Ryzyko na rynku finansowym. Zasady funkcjonowania rynku pieniężnego. Miedzybankowy rynek pieniężny. Bankowy rynek depozytowo-	

EKO_WG05 EKO_WK01 EKO_WK02 EKO_WK03	kredytowy. Rynek kapitałowy. Rynek akcji w Polsce. Obligacje na rynku kapitałowym. Transakcje i instrumenty rynku walutowego. Instytucje regulujące i nadzorujące rynek finansowy w Polsce.	
Kierunkowe efekty uczenia się	Wspomaganie decyzji menedżerskich	ECTS: 3
EKO_WG03 EKO_WG06 EKO_WK03 EKO_UW04 EKO_KK01 EKO_KO01	Jednokrotne a cykliczne problemy decyzyjne. Zmysł decyzyjny. Emocje i decyzje. Wybór w warunkach niepewności: reguły Walda, Hurwicza, Laplace'a, Savage'a. Wybór w warunkach ryzyka. Wartość doskonałej albo niedoskonałej informacji. Uwzględnianie awersji do ryzyka.	
Kierunkowe efekty uczenia się	Współczesne nurty w ekonomii	ECTS: 3
EKO_WG04 EKO_WG05 EKO_WK02 EKO_UW01 EKO_UW03 EKO_UK01 EKO_UU01 EKO_KK01 EKO_KO01	Główne nurty teorii ekonomii na przełomie XX i XXI wieku. Ewolucja keynesizmu. Nowa ekonomia podaźowa. Nowa ekonomia instytucjonalna. Instytucjonalizm wobec teorii wyboru. Instytucjonalizm wobec ekonomii rozwoju. Ekonomia ewolucyjna. Ordoliberalizm.	
Kierunkowe efekty uczenia się	Teorie cyklu koniunkturalnego	ECTS: 4
EKO_WG02 EKO_WG04 EKO_WG06 EKO_WG07 EKO_WK02	Pojęcie cyklu koniunkturalnego – spór definicyjny i rys historyczny cykli koniunktury. Keynesa model cyklu koniunkturalnego. Modele cyklu koniunkturalnego wykorzystujące mechanizm współdziałania mnożnika i akceleratora: Samuelsona-Hicksa, Harroda-Domara, Kaleckiego, Goodwina, Philippsa. Rozwinięcie dynamiczne modelu Keynesa i modelu mnożnika. Współczesne badania koniunktury gospodarczej.	
Kierunkowe efekty uczenia się	Rynek instrumentów pochodnych	ECTS: 4
EKO_WG02 EKO_WG04 EKO_WG05 EKO_WG06 EKO_WK02 EKO_WK03 EKO_UW03 EKO_UW04 EKO_UO01 EKO_KK01 EKO_KO01 EKO_KR01	Rynek terminowy i jego instrumenty. Motywy zawierania transakcji terminowych. Rodzaje instrumentów pochodnych i ich charakterystyka. Strategie inwestycyjne na rynku instrumentów pochodnych. Wycena instrumentów pochodnych. Wykorzystanie instrumentów pochodnych w zarządzaniu ryzykiem.	
Kierunkowe efekty uczenia się	Konkurencyjność i innowacyjność gospodarki	ECTS: 3
EKO_WG02 EKO_WG04 EKO_WG06 EKO_WG07 EKO_WK02 EKO_UW01 EKO_UW03 EKO_UW04 EKO_UK01	Konkurencja i konkurencyjność w ekonomii, źródła koncepcji konkurencyjności, rozwój i zmiana spojrzenia na konkurencyjność, potencjał konkurencyjny, zdolności konkurencyjne, poziomy konkurencyjności, pozycja konkurencyjna. Wskaźniki i pomiar konkurencyjności, rankingi, agencje ratingowe, zmienne i uwarunkowania polityczne, metody ilościowe i jakościowe, podejścia alternatywne do oceny. Kapitały: zasoby materialne i niematerialne konkurencyjnej gospodarki, w tym kapitał ludzki, kapitał społeczny i rynek pracy. Ekonomia instytucjonalna w odniesieniu do idei konkurencyjności, instytucje formalne i nieformalne, reformy na rzecz podniesienia konkurencyjności, zmiana instytucjonalna i konkurencyjność idei. Konkurencyjność	

EKO_UO01 EKO_KO01	oparta na innowacyjności, kreatywności, ocena innowacyjności, determinanty przewagi konkurencyjnej, sektory kreatywne, nowe technologie, obszary tworzenia wartości dodanej, opór wobec innowacji i zmian. Konkurencyjność przedsiębiorstw, pola oceny konkurencyjności przedsiębiorstw..	
Kierunkowe efekty uczenia się	Modelowanie makroekonomiczne	ECTS: 5
EKO_WG03 EKO_WK03 EKO_UW04 EKO_KO01 EKO_KR01	Interdyscyplinarność współczesnej ekonomii. Źródła danych dla badań i prognozowania procesów gospodarczych w skali makroekonomicznej. Charakterystyka grup modeli makroekonomicznych. Modele „czysto” teoretyczne. Stosowane modele teoretyczne. Modele empiryczne. Modele hybrydowe, czyli połączenie teorii z empirią. Stosowane modele empiryczne. Modele „czysto” empiryczne. Praktyka modeli makroekonomicznych – studia przypadków. Model Leontiefa. Wielorównaniowe modele ekonometryczne. Uwagi o identyfikacji modeli i estymacji parametrów. Modele autoregresji wektorowej. Stosowane modele równowagi ogólnej. Dynamiczne stochastyczne modele równowagi ogólnej. Modele równań strukturalnych. Prognozowanie makroekonomiczne.	
Kierunkowe efekty uczenia się	Psychologia pieniądza i zachowań finansowych	ECTS: 4
EKO_WG01 EKO_WG06 EKO_WK03 EKO_UW03 EKO_UK01 EKO_UU01 EKO_KK01	Istota psychologii finansowej. Teorie psychologii finansowej. Teoria perspektywy. Psychologiczne uwarunkowania zachowań na rynku finansowym. Psychologiczne funkcje pieniądza. Pieniądz jako symbol lub nagroda. Subiektywna percepcja i wartość pieniądza. Postawy wobec pieniędzy. Uwarunkowania postaw wobec pieniędzy. Racjonalność i nieracjonalność decyzji finansowych. Sprawiedliwość podziału dóbr. Psychologiczne aspekty oszczędzania i inwestowania pieniędzy. Sprawiedliwość podatków. Psychologia ubezpieczania się. Konflikty na tle pieniędzy. Pieniądze a poczucie szczęścia. Istota i zakres finansów osobistych. Podobieństwa i różnice między finansami gospodarstw domowych a finansami osobistymi. Potrzeby finansowe gospodarstw domowych i decyzje finansowe podejmowane przez gospodarstwa domowe. Kompetencje gospodarstw domowych w zakresie planowania finansów osobistych. Korzyści z planowania finansów osobistymi na poziomie mikro- i makroekonomicznym. Osobisty bilans i jego analiza. Osobisty cash flow i jego analiza. Osobisty plan finansowy i jego analiza Planowanie zadłużenia. Planowanie oszczędności i inwestycji. Planowanie emerytalne. Planowanie ubezpieczeniowe i zarządzanie ryzykiem. Planowanie podatkowe i sukcesja majątkowa.	
Kierunkowe efekty uczenia się	Metody porównań systemów gospodarczych	ECTS: 4
EKO_WG02 EKO_WG04 EKO_WG05 EKO_WK01 EKO_WK02	Współistnienie w gospodarce światowej różnych odmian kapitalizmu. Determinanty środowiska naturalnego, historyczne, polityczne i społeczne kształtowania się różnych systemów gospodarczych. Synteza aparatu pojęciowego makroekonomii, mikroekonomii, ekonomii ewolucyjnej, nowej ekonomii instytucjonalnej oraz finansów publicznych jako niezbędne instrumentarium do badania i porównywania systemów gospodarczych. Heterogeniczna natura kapitalizmu. Rola instytucji jako czynnika kształtującego potencjalne możliwości gospodarki. Efektywność instytucji a efektywność ekonomiczna gospodarki. Kryteria klasyfikacyjne współczesnych odmian gospodarki kapitalistycznej. Osobliwości procesów transformacji systemowej w krajach postsocjalistycznych.	
Kierunkowe efekty uczenia się	Modele równowagi ogólnej	ECTS: 5
EKO_WG03 EKO_WG06 EKO_WK01 EKO_WK03 EKO_UW02 EKO_UO01 EKO_UU01 EKO_KK01	Pojęcie równowagi w modelu ekonomicznym. Równowaga cząstkowa a równowaga ogólna. Równowaga Lindhala. Krańcowa użyteczność, krańcowa stopa substytucji dla par różnego rodzaju dóbr. Preferencje. Użyteczność. Maksymalizacja użyteczności. Model wymiany dwóch dóbr w zbiorze konsumentów. Prostokąt i diagram Edgewortha. Alokacja efektywna w sensie Pareto. Prawo Walrasa. Pierwsze twierdzenie ekonomii dobrobytu. Drugie twierdzenie ekonomii dobrobytu. Model Walrasa równowagi ogólnej. Reprezentatywny producent, reprezentatywny konsument i ich charakterystyki. Model Leontiefa a równowaga ogólna. Model Arrowa-Debreu-McKenzie równowagi	

EKO_KO01	ogólnej. Świat modeli równowagi ogólnej (Arrow-Hurwicz, Walrasa-Patinkina, Walrasa-Walda). Modele równowagi ogólnej a przydatność operacyjna. Dynamiczne stochastyczne modele równowagi ogólnej. Obliczeniowe albo stosowalne modele równowagi ogólnej (CGE, AGE).	
Kierunkowe efekty uczenia się	Ekonomia nierówności	ECTS: 3
EKO_WG02 EKO_WG04 EKO_WG05 EKO_WG07 EKO_WK02	Nierówności społeczne: między etyką a ekonomią. Rodzaje nierówności: w podziale dochodów, we własności i inne. Miary nierówności. Źródła danych o nierównościach. Nierówności na świecie. Przyczyny nierówności. Dystrybucja dochodu i efektywność gospodarcza. Kapitał ludzki i nierówności w wybranych modelach wzrostu gospodarczego. Czy istnieje optymalny poziom nierówności? Redukowanie nierówności dochodowych. Narzędzia redukcji nierówności na przykładzie wybranych krajów.	
Kierunkowe efekty uczenia się	Metodologiczne dylematy i wyzwania ekonomii	ECTS: 4
EKO_WG01 EKO_WG02 EKO_WK01 EKO_WK02	Wybitni filozofowie nauki: Popper, Kuhn, Lakatos, Feyerabend i ich wpływ na metodologię nauk ekonomicznych. Czy ekonomia jest nauką? Swoistość metodologii ekonomii. Interdyscyplinarność we współczesnej ekonomii. Wpływ kryzysów ekonomicznych i finansowych na metodologię ekonomii.	
Kierunkowe efekty uczenia się	Polityka gospodarcza	ECTS: 4
EKO_WG02 EKO_WG05 EKO_WG07 EKO_WK01 EKO_WK02 EKO_WK03	Doktryny społeczno-ekonomiczne i doktryny polityki gospodarczej: merkantylizm, protekcyjizm, liberalizm, gospodarka wojenna. Ustroje społeczno-ekonomiczne i systemy funkcjonowania gospodarki. Przedmiot oddziaływań polityki gospodarczej. Cele i dziedziny polityki gospodarczej. Polityka gospodarcza w procesach transformacji. Ocena procesów transformacji ustrojowej w Polsce. Polityka gospodarcza a globalizacja. Polityki cząstkowe: strategii rozwoju, przemysłowa, żywnościowa, regionalna, ochrony środowiska, naukowa i innowacji, inwestycyjna, monetarna, finansów publicznych. Unia Europejska – wybrane aspekty polityki gospodarczej. Polityka gospodarcza a problemy globalizacji.	
Kierunkowe efekty uczenia się	Modelowanie procesów biznesowych	ECTS: 4
EKO_WG03 EKO_WG04 EKO_WG06 EKO_WK03 EKO_UW02 EKO_UW04 EKO_KO01 EKO_KR01	Modelowanie procesów biznesowych – przypadki. Interaktywny wybór projektów w Ekomie, selekcja akcji giełdowych do portfela, lokalizacja i ranking centrów handlowych, wspomaganie negocjacji, planowanie premiowego systemu motywacji do pracy. Metody wielokryterialne w sektorze finansowym: pomiar ryzyka, zarządzanie aktywami i pasywami w banku komercyjnym, wspomaganie zarządzania ryzykiem płynności i stopy procentowej. Metody wielokryterialne na rynku ubezpieczeń: struktura portfela zakładu ubezpieczeń majątkowych, ustalanie poziomu rezerwy szkodowej, dobór taryf składek w ubezpieczeniach majątkowych, wspomaganie wyboru ubezpieczenia na życie z funduszem inwestycyjnym.	
Kierunkowe efekty uczenia się	Metody i techniki badawcze	ECTS: 3
EKO_WG03 EKO_UW02 EKO_UW03 EKO_UW04 EKO_UK01 EKO_UO01 EKO_KK01	Proces badawczy: wybór tematu badań, kwerenda literatury, cele i plany badawcze, pytania badawcze, formułowanie hipotez, dobór próby, dobór metod badawczych, problemy etyczne w badaniach, różnice między badaniami opisowymi a wyjaśniającymi i eksploracyjnymi. Ilościowe metody badawcze: gromadzenie danych, dane pierwotne i wtórne, budowa kwestionariusza, testowanie hipotez i analiza danych ilościowych. Jakościowe metody badawcze: zbieranie danych pierwotnych, korzystanie z danych wtórnych, studia przypadków, opracowanie scenariusza wywiadu, zbieranie danych za pomocą obserwacji analiza danych jakościowych, kodowanie wywiadów. Mieszane metody badawcze.	
Kierunkowe efekty uczenia się	Big data i data science	ECTS: 3

EKO_WG03 EKO_WK02 EKO_UW02 EKO_UW04 EKO_UO01 EKO_KK01	Wprowadzenie do zagadnień analityki Big Data i Data Science. Podstawy eksploracji danych w Big Data. Wyzwania technologiczne i analityczne (jakość danych, preprocessing danych w Python i SQL). Metody uczenia maszynowego w ekonomii i finansach. Chmura obliczeniowa (cloud computing). Zastosowania i perspektywy rozwoju Big Data i Data Science w ekonomii i finansach.	
Kierunkowe efekty uczenia się	Seminarium magisterskie	ECTS: 13
EKO_WG02 EKO_WG03 EKO_WK01 EKO_WK02 EKO_WK03 EKO_UW01 EKO_UW02 EKO_UW03 EKO_UW04 EKO_UK01 EKO_UO01 EKO_UU01 EKO_KK01 EKO_KO01 EKO_KR01	Podstawy metodyki badań w ekonomii i finansach. Wymagania formalne niezbędnych do przygotowania pracy dyplomowej. Zasady i dobre praktyki w przygotowywaniu pracy dyplomowej - sposób przygotowywania przypisów, powoływania się na źródła. Umiejętność analizy tekstu naukowego. Wybór tematu badawczego. Przygotowywanie poszczególnych części pracy. Uzasadnienie wyboru tematu, cel, hipoteza, metodyka badań, przegląd literatury przedmiotu, charakterystyka obiektu badawczego, wyniki badań. Przestrzeganie zasad prawa autorskiego, umiejętności praktycznego zastosowania wymagań dotyczących pracy dyplomowej w trakcie jej pisania, umiejętność posługiwania się naukową terminologią, zgodną z podjętym problemem badawczym. Prezentowanie tematów i zakresów prac dyplomowych, referowanie koncepcji (teoretycznej i empirycznej) pracy dyplomowej (prezentacja, dyskusja), przedstawienia wyników badań oraz przygotowanie do obrony pracy na egzaminie dyplomowym.	
3. KSZTAŁCENIE SPECJALNOŚCIOWE		
SPECJALNOŚĆ: EKONOMIA STOSOWANA		
Kierunkowe efekty uczenia się	Ekonomia rozwoju	ECTS: 4
EKO_WG02 EKO_WG04 EKO_WG05 EKO_WK02 EKO_UW01 EKO_UW03 EKO_KK01 EKO_KR01	Dlaczego jedne kraje są tak bogate, a inne kraje tak ubogie? Pomiar satysfakcji i dobrobytu społecznego. Mechanizmy budowania przewagi rozwojowej. Strategie rozwoju. Pułapki zastoju. Globalizacja a izolacja. Wpływ klimatu. Przekleństwo zasobów naturalnych. Kluczowa rola instytucji w rozwoju.	
Kierunkowe efekty uczenia się	Ekonomia edukacji	ECTS: 4
EKO_WG02 EKO_WG04 EKO_WG05 EKO_WK01 EKO_WK02	Organizacja systemu edukacyjnego. Sieć szkół: poziomy i struktura. Edukacja a rynek pracy. Dostosowanie systemu edukacyjnego do potrzeb rynku pracy – taktyka i strategia. Pomiar efektów edukacyjnych. Nauczyciele – kształcenie, wynagrodzenia, awans zawodowy. Zarządzanie systemem edukacyjnym. Finansowanie systemu edukacji – środki publiczne a środki prywatne. Efektywność jednostkowa i ogólna systemu edukacyjnego.	
Kierunkowe efekty uczenia się	Ekonomia zdrowia	ECTS: 4
EKO_WG02 EKO_WG04 EKO_WG05 EKO_WK01 EKO_WK02	Analiza ekonomiczna w ochronie zdrowia. Produkcja zdrowia i ochrony zdrowia. Czym ochrona zdrowia różni się od innych sektorów gospodarki? Popyt na ochronę zdrowia. Modelowania wyborów dotyczących zdrowia, popyt indywidualny. Zagregowany popyt na ochronę zdrowia. Produkcja i koszty ochrony zdrowia. Podaż ochrony zdrowia. Modele funkcjonowania Ekom w sektorze ochrony zdrowia. Rola państwa w ochronie zdrowia. Ubezpieczenie zdrowotne i finansowanie ochrony zdrowia. Sprawiedliwość społeczna w ochronie zdrowia. Ocena ekonomiczna działalności w ochronie zdrowia.	

Kierunkowe efekty uczenia się	Ekonomia monetarna	ECTS: 4
EKO_WG02 EKO_WG03 EKO_WG05 EKO_WK02 EKO_UW02 EKO_UW04 EKO_KO01	Miejsce ekonomii monetarnej w rodzinie nauk ekonomicznych. Polityka pieniężna banku centralnego. Modelowanie polityki pieniężnej. Cykl koniunkturalny gospodarki. Model równowagi ogólnej z pieniądzem. Model monetarny a model nowokeynesowski. Formułowanie scenariuszy symulacyjnych. Możliwości interpretacji wyników analiz symulacyjnych.	
Kierunkowe efekty uczenia się	Ekonomia miast	ECTS: 4
EKO_WG02 EKO_WG04 EKO_WG05 EKO_WK01 EKO_WK02	Pojęcie i modele ewolucji miasta. Czynniki determinujące jakość życia w mieście. Miasto szczęśliwe jako kierunek rozwoju miast. Miasto przyszłości. Dobra wspólne w naukach ekonomicznych. Dobra wspólne w ekonomii miast. Wybrane formy kolektywnego działania w miastach. Gospodarowanie miejskimi dobrami wspólnymi. Edukacja, opieka zdrowotna, komunikacja. Inwestycje samorządowe. Zarządzanie organizmem współczesnego miasta.	
Kierunkowe efekty uczenia się	Ekonomia gospodarstwa domowego	ECTS: 3
EKO_WG04 EKO_WG05 EKO_WG06 EKO_WK01 EKO_WK02 EKO_UW01 EKO_UK01 EKO_UU01 EKO_KK01 EKO_KO01	Modele zachowań gospodarstw domowych. Korzyści ekonomiczne z małżeństwa. Małżeństwo, praca i płaca. Dzieci w gospodarstwie domowym. Własności oczekiwanej użyteczności w gospodarstwie domowym bez dzieci i z dziećmi. Produkcja gospodarstwa domowego. Podejmowanie decyzji w gospodarstwie domowym. Model unitarny gospodarstwa domowego. Model kolektywny gospodarstwa domowego. Podaż pracy. Popyt i konsumpcja gospodarstwa domowego. Inwestycje w szkolnictwo. Rynek matrymonialny. Model równowagi rynku małżeńskiego.	
Kierunkowe efekty uczenia się	Ekonomia dobrobytu	ECTS: 3
EKO_WG03 EKO_WG05 EKO_WG06 EKO_WK02 EKO_UW04 EKO_KO01	Ekonomia dobrobytu a ekonomia pozytywna. Ekonomia dobrobytu – postrzeganie indywidualne, postrzeganie kolektywne. Jakościowe i ilościowe miary dobrobytu. Podejście indywidualne – dobrostan, użyteczność, porównania w czasie i przestrzeni. Podejście kolektywne – funkcje dobrobytu społecznego, alokacje Pareto-optymalne. Dobrostan – subiektywna i indywidualna miara dobrobytu. Dobrostan a dochód. Dobrostan a bezpieczeństwo socjalne. Dobrostan a zatrudnienie. Determinanty dobrostanu. Konsekwencje ekonomiczne dobrostanu. Pomiar dobrostanu. Paradoks Easterlina. Wybór kolektywny. Funkcje wyboru społecznego – Arrowa, Bergsona-Samuelsona.	
Kierunkowe efekty uczenia się	e-gospodarka	ECTS: 4
EKO_WG03 EKO_WK01 EKO_WK02 EKO_UW01 EKO_UW02 EKO_UW03 EKO_KO01 EKO_KR01	Infrastruktura informacyjna państwa. Neutralność technologiczna. Społeczeństwo informacyjne. Wykluczenie cyfrowe. Internet – rozwój i wykorzystanie w gospodarce. Modele biznesu elektronicznego. Rynek e-handlu. E-sklep. Świadczenie usług drogą elektroniczną. Pieniądz elektroniczny. Technologie e-learningowe stosowane w biznesie. Narzędzia komunikacji i współpracy. Media społecznościowe.	
SPECJALNOŚĆ: GOSPODARKA GLOBALNA		
Kierunkowe efekty uczenia się	Teorie handlu zagranicznego i polityka handlowa	ECTS: 4
EKO_WG02 EKO_WG04	Międzynarodowe stosunki gospodarcze. Handel zagraniczny a handel międzynarodowy. Rys historyczny rozwoju handlu międzynarodowego. Modele handlu	

EKO_WG05 EKO_WK02 EKO_WK03 EKO_UW01 EKO_UW03 EKO_KK01 EKO_KR01	międzynarodowego: model czynników specyficznych, model Heckscherta-Ohlina, model standardowy Krugmana. Zewnętrzne korzyści skali a międzynarodowa lokalizacja produkcji. Polityka handlowa i jej narzędzia: cło, subsydia eksportowe, kwoty importowe, dobrowolne ograniczenia eksportowe. Wolny handel międzynarodowy a efektywność gospodarcza. Międzynarodowe negocjacje a polityka handlowa. GATT, WTO, globalizacja.	
Kierunkowe efekty uczenia się	Ekonomia regionalna	ECTS: 4
EKO_WG02 EKO_WG04 EKO_WG05 EKO_WK01 EKO_WK02 EKO_WK03	Ekonomia regionalna a geografia ekonomiczna. Ekonomia regionalna a mikroekonomia. Typy struktury przestrzenno-gospodarczej regionu. Renta geograficzna. Regionalna polityka władz publicznych. Rozwój regionu. Model regionu zdominowanego przez duże korporacje przemysłowe. Model regionu z dominującą rolą administracji publicznej. Koncepcje rozwoju regionalnego – teoria bazy ekonomicznej, teoria produktu podstawowego, nowa teoria handlu, teoria biegunów wzrostu, teoria rdzenia i peryferii, teoria uczącego się regionu, teoria gron. Atrakcyjność inwestycyjna regionów. Migracje regionalne. Miary oceny sytuacji gospodarczej regionu.	
Kierunkowe efekty uczenia się	Globalne kryzysy ekonomiczne	ECTS: 4
EKO_WG01 EKO_WG02 EKO_WG04 EKO_WG06 EKO_WG07 EKO_WK01 EKO_WK02	Wielki kryzys w XX w. Skutki ekonomiczne i polityczne. Współczesne kryzysy walutowe: kryzys latynoamerykański i plan Brady’ego, kryzys azjatycki, kryzys rosyjski, kryzys argentyński, globalny kryzys finansowy 2007 roku. Stabilność finansowa a stabilność makroekonomiczna. Mechanizmy zachowywania stabilności systemu gospodarczego.	
Kierunkowe efekty uczenia się	Światowy system monetarny	ECTS: 4
EKO_WG02 EKO_WG05 EKO_WK01 EKO_WK02 EKO_UW01 EKO_UU01 EKO_KK01 EKO_KO01 EKO_KR01	Międzynarodowe systemy walutowe. Klasyfikacja systemów walutowych. System waluty złotej. System z Bretton Woods. Międzynarodowy Fundusz Walutowy. Stałe i płynne kursy walutowe. Międzynarodowy rynek kapitałowy. Bankowość międzynarodowa. Optymalne obszary walutowe. Euro i polityka gospodarcza w strefie euro. Europejski Bank Centralny i Europejski System Banków Centralnych.	
Kierunkowe efekty uczenia się	Inwestycje zagraniczne	ECTS: 4
EKO_WG02 EKO_WG05 EKO_WG06 EKO_WK02 EKO_WK03 EKO_UW03 EKO_UK01 EKO_KK01 EKO_KO01 EKO_KR01	Międzynarodowa konkurencyjność gospodarki. Determinanty konkurencyjności gospodarki. Mierniki międzynarodowej konkurencyjności gospodarki. Bezpośrednie inwestycje zagraniczne. Teoria zależności między bezpośrednimi inwestycjami zagranicznymi i konkurencyjnością gospodarki. Napływ bezpośrednich inwestycji zagranicznych a konkurencyjność eksportu kraju goszczącego. Międzynarodowa konkurencyjność a atrakcyjność inwestycyjna kraju. Bezpośrednie inwestycje zagraniczne w Polsce. Konkurencyjność polskiego eksportu towarów i usług a bezpośrednie inwestycje zagraniczne – analiza globalna, sektorowa, terytorialna.	
Kierunkowe efekty uczenia się	Transakcje i inwestycje na rynkach towarowych	ECTS: 3
EKO_WG04 EKO_WG06 EKO_WG07 EKO_WK03	Rynek towarowy rzeczywisty i pochodny. Transakcje pozagiełdowe i giełdowe. Mechanizm transakcji spekulacyjnych i zabezpieczający. Towary giełdowe. Instrumenty finansowe na giełdach towarowych. Zasady, zakres funkcjonowania giełd towarowych. Giełdy towarowe amerykańskie. Giełdy towarowe europejskie. Giełdy	

EKO_UW01 EKO_UW02 EKO_UW04 EKO_KK01 EKO_KO01 EKO_KR01	energii. Handel emisjami. Zjawisko finansyzacji na giełdach towarowych.	
Kierunkowe efekty uczenia się	Ubezpieczenia i finansowanie wymiany handlowej	ECTS: 3
EKO_WG04 EKO_WG05 EKO_WG06 EKO_WK02 EKO_WK03 EKO_UW01 EKO_UW03 EKO_KO01	Ubezpieczenia w handlu międzynarodowym. Zasady i formy rozliczeń w handlu międzynarodowym. Rachunek nostro, vostro, loro. Funkcje banków w obrocie zagranicznym. Systemy płatnicze. Środki zapłaty w handlu zagranicznym: weksel, inkaso dokumentowe, akredytywa dokumentowa. Formy finansowania handlu zagranicznego: factoring, forfaiting. Transakcje forward oraz swap. Podstawowe regulacje prawa dewizowego, mające znaczenie dla eksporterów i importerów.	
Kierunkowe efekty uczenia się	Rynki wschodzące	ECTS: 4
EKO_WG07 EKO_WK03 EKO_UW01 EKO_UW03 EKO_UK01 EKO_UU01 EKO_KK01 EKO_KO01 EKO_KR01	Bogactwo i wzrost gospodarczy. Kraje biedne i kraje bogate. Kraje rozwijające się a wzrost światowej gospodarki. Cechy strukturalne krajów rozwijających się. Reformy, napływ kapitału w gospodarkach wschodzących. Wschodnioazjatycki cud gospodarczy. Kryzysy finansowe i radzenie sobie z nimi w gospodarkach rozwijających się. Globalne przepływy kapitałowe i globalny podział dochodu.	
SPECJALNOŚĆ: METODY ILOŚCIOWE W EKONOMII		
Kierunkowe efekty uczenia się	Statystyczne metody analizy wielowymiarowej	ECTS: 4
EKO_WG03 EKO_WK01 EKO_UW04 EKO_UO01 EKO_UU01 EKO_KK01	Podstawowe założenia statystycznej wielowymiarowej analizy porównawczej. Metody porządkowania. Metody porządkowania liniowego, w tym oparte na zmiennych syntetycznych. Metody porządkowania nieliniowego, w tym metody dendrytowe i metody aglomeracyjne. Metody grupowania obiektów. Metody grupowania obiektów uporządkowanych liniowo, metody aglomeracyjne, metody obszarowe. Mierniki oceny poprawności grupowania. Wybór reprezentantów grup obiektów. Analiza głównych składowych. Analiza czynnikowa. Analiza kanoniczna. Analiza korespondencji. Analiza dyskryminacyjna.	
Kierunkowe efekty uczenia się	Optymalizacja nieliniowa	ECTS: 4
EKO_WG03 EKO_WK01 EKO_UW04 EKO_UO01 EKO_UU01 EKO_KK01 EKO_KO01	Podstawowe pojęcia modeli optymalizacyjnych – przypomnienie. Metody bezgradientowe. Metody gradientowe. Nieliniowa optymalizacja z ograniczeniami: metody funkcji kary, procedury optymalizacji wypukłej. Metody niedeterministyczne: metoda Monte Carlo, algorytmy genetyczne, algorytmy ewolucyjne.	
Kierunkowe efekty uczenia się	Ekonometryczne modele nieliniowe	ECTS: 4
EKO_WG03 EKO_WK01 EKO_UW02 EKO_UW03 EKO_UW04	Założenia modelu regresji nieliniowej. Warunki ortogonalności. Linearyzacja funkcji regresji. Własności estymatora nieliniowej metody najmniejszych kwadratów dla dużej próby. Problemy numeryczne wyznaczenia oszacowań parametrów nieliniowego modelu ekonometrycznego. Transformacja Boxa-Coxa. Weryfikacja ekonometrycznych modeli nieliniowych. Alternatywne metody wyznaczania oszacowań ekonometrycznych	

EKO_UO01 EKO_UU01 EKO_KK01 EKO_KO01	modeli nieliniowych nieliniowa metoda zmiennych instrumentalnych, podwójna nieliniowa metoda najmniejszych kwadratów. Ścisłe nieliniowa funkcja konsumpcji. Ścisłe nieliniowa funkcja produkcji.	
Kierunkowe efekty uczenia się	Wielokryterialne wspomaganie decyzji	ECTS: 4
EKO_WG03 EKO_WG06 EKO_WK01 EKO_UW02 EKO_UW04 EKO_UO01 EKO_UU01 EKO_KK01 EKO_KO01	Optymalizacja celowa (goal programming). Wektorowa optymalizacja liniowa. Wyznaczanie rozwiązania końcowego: filtracja, metoda dwureferencyjna. Dyskretnie problemy wielokryterialnego podejmowania decyzji: metody ELECTRE, metody AHP, ANP. Metody PROMETHEE. Metoda MACBETH. Metody wykorzystujące punkty referencyjne: TOPSIS, VIKOR, BIPOLAR.	
Kierunkowe efekty uczenia się	Modelowanie preferencji	ECTS: 4
EKO_WG03 EKO_WG06 EKO_WK01 EKO_WK03 EKO_UW02 EKO_UW03 EKO_UW04 EKO_KO01	Preferencje decydenta a funkcja użyteczności. Funkcja użyteczności a postawy względem ryzyka. Dominacje stochastyczne w analizie preferencji decydenta. Reguły wyboru oparte na relacji dominacji stochastycznej. Reguły wyboru oparte na relacji prawie dominacji stochastycznej. Pojęcie funkcji przynależności i zbioru rozmytego. Elementy modelowania rozmytego.	
Kierunkowe efekty uczenia się	Ekonometria mikrostruktur rynkowych	ECTS: 3
EKO_WG03 EKO_WG04 EKO_WG06 EKO_WK03 EKO_UW02 EKO_UW04 EKO_UK01 EKO_UO01 EKO_KK01 EKO_KO01	Modelowanie przyczynowości w modelach ekonometrycznych. Dane do badań mikrostruktur rynkowych: obserwacyjne, losowe. Próby losowe i próby złożone, próby obciążone, próby dobierane, próby niezbilansowane, próby dopasowane, próby celowe. Opuszczone obserwacje w danych i imputacja. Konstrukcja modeli i szacowanie parametrów modeli mikrostruktur rynkowych. Metody klasyczne, metody nieparametryczne, metody symulacyjne: bootstrapowe, bayesowskie. Weryfikacja statystyczna modeli. Badanie budżetów gospodarstw domowych. Badanie dobrostanu. Ekonometryczne modele wielopoziomowe w badaniach subiektywnej jakości życia.	
Kierunkowe efekty uczenia się	Modelowanie wieloagentowe	ECTS: 3
EKO_WG03 EKO_WG04 EKO_WK01 EKO_WK03 EKO_UW02 EKO_UW04 EKO_KK01 EKO_KO01 EKO_KR01	Kto to jest agent? Własności agentów: autonomiczność, heterogeniczność, reaktywność, ograniczona racjonalność, interaktywność, mobilność, adaptatywność, zdolność uczenia się. Reguły zachowań agentów i związki między nimi - środowisko. Studium przypadku: automaty komórkowe. Kreacja modelu wieloagentowego. Dedykowane środowiska komputerowe: Mason, NetLogo, Swarm, RePast. Opis modelu. Weryfikacja, kalibracja i walidacja modelu. Wizualizacja wyników symulacji w modelu wieloagentowym. Ograniczenia i mocne strony modeli wieloagentowych. Studium przypadku: modelowanie wieloagentowe w badaniach decyzji edukacyjnych.	
Kierunkowe efekty uczenia się	Ekonometria przestrzenna	ECTS: 4
EKO_WG03 EKO_WG05 EKO_WG06 EKO_WK02 EKO_WK03	Klasyfikacja, wizualizacja i grupowanie danych przestrzennych. Elementy geostatystyki i metody analizy przestrzennych danych punktowych. Modele regresji przestrzennej. Uogólniona metoda najmniejszych kwadratów, uogólniona metoda momentów, metoda największej wiarygodności. Modele specjalne ekonometrii przestrzennej: trendu powierzchniowego, dyfuzji przestrzennej, grawitacji, ciążenia i potencjału. Weryfikacja	

EKO_UW04 EKO_UU01 EKO_KK01 EKO_KR01	statystyczna modeli. Zastosowanie modeli ekonometrii przestrzennej.
--	---

Stosowane metody dydaktyczne oraz sposoby weryfikacji i oceny efektów uczenia się osiągniętych przez studenta w trakcie całego cyklu kształcenia

Treści programowe na kierunku *ekonomia*, studia drugiego stopnia o profilu ogólnoakademickim, zostały dobrane w sposób zapewniający realizację zakładanych efektów uczenia się w odniesieniu do wiedzy, umiejętności oraz kompetencji społecznych. Ich osiągnięcie jest zapewniane poprzez odpowiednio dobrane metody dydaktyczne. Weryfikacja realizacji efektów uczenia się odbywa się za pomocą metod odpowiednio dobranych do ich specyfiki, a także specyfiki przedmiotu, formy jego realizacji oraz możliwości ich weryfikacji.

W celu osiągnięcia zakładanych efektów uczenia się na kierunku *ekonomia*, studia drugiego stopnia, są stosowane przede wszystkim następujące formy prowadzenia zajęć dydaktycznych: wykłady, ćwiczenia, laboratoria, konwersatoria, seminaria oraz konsultacje.

Wykłady wykorzystują metody podawcze i są ukierunkowane na tworzenie zasobów wiedzy studiujących przy jednoczesnym zachęcaniu ich do dyskusji. Stosowane są także metody interaktywne i pomoce wizualne podnoszące efektywność procesu kształcenia.

Ćwiczenia i laboratoria koncentrują się przede wszystkim na budowaniu umiejętności i kompetencji społecznych poprzez rozwiązywanie zadań, przykładów, studiów przypadku, interakcję z wykładowcą i pozostałymi studentami. Te formy zajęć mają na celu osiągnięcie efektów uczenia się przez doświadczanie rzeczywistości gospodarczej w sali ćwiczeniowej lub laboratorium komputerowym.

Konwersatoria wymagają zarówno elementów wykładowych, jak i ćwiczeń. W szczególności, istotnym elementem konwersatoriów są dyskusje pomiędzy prowadzącym zajęcia i studentami oraz pomiędzy studentami w odniesieniu prezentowanych treści kształcenia oraz prezentacji wyników badań z jednoczesną interpretacją teoretyczną oraz nastawieniem na ich wykorzystanie w praktyce. Służą temu zwłaszcza dyskusje skoncentrowane na studiach przypadków i innych materiałach źródłowych, z którymi studiujący zapoznają się w trakcie zajęć lub w ramach pracy własnej, studiując literaturę przedmiotu. Przygotowanie studentów do zajęć pozwala na skonfrontowanie opinii i wiedzy teoretycznej z dyskutowanym problemem. Zagadnienie, którego dotyczy dyskusja jest wzbogacane poprzez wykorzystywanie debat, a także wyników badań.

Seminaria dyplomowe (magisterskie) pozwalają natomiast na rozwinięcie wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych poprzez pracę własną studenta i interakcję z promotorem oraz członkami grupy seminaryjnej, a także dyskutowanie wyników badań własnych.

Konsultacje uzupełniają metody dydaktyczne, pozwalając na rozwinięcie wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych poprzez pracę własną studenta i interakcję z prowadzącym zajęcia oraz członkami grupy zajęciowej.

Część efektów uczenia się jest realizowana poprzez zastosowanie kilku metod dydaktycznych. Prowadzący przedmiot dokonuje wyboru optymalnej kombinacji metod kształcenia z uwzględnieniem formy zajęć, treści programowych oraz specyfiki efektów uczenia się, których osiągnięcie powinno zostać zapewnione. Dla każdej z zaprojektowanych form zajęć (wykład, ćwiczenia, warsztaty, laboratoria, konwersatoria, konsultacje), w odniesieniu do poszczególnych przedmiotów stosuje się następujący katalog metod kształcenia (Tabela 1).

Tabela 1. Metody kształcenia z podziałem na formy prowadzenia zajęć				
Wykłady	Ćwiczenia Laboratoria	Konwersatoria	Seminaria	Konsultacje
Metody podające:	Metody aktywizujące:	Metody dialogowe i problemowe:	Metody badawcze i projektowe:	Metody indywidualne i wspierające:
Wykład klasyczny Wykład problemowy Wykład z prezentacją multimedialną Wykład interaktywny	Rozwiązywanie problemów (zadań, przykładów) - indywidualnie lub w zespole zadaniowym Analiza studiów przypadku Dyskusja moderowana Burza mózgów Symulacje Praca w grupach	Dyskusja panelowa Debata Analiza literatury i tekstów źródłowych Krytyczna ocena i formułowanie opinii Wspólne wypracowanie rozwiązań poprzez wymianę doświadczeń Wykład interaktywny	Przygotowanie referatów i prezentacji: przedstawianie wyników badań własnych lub analiz Praca nad projektami badawczymi (indywidualnie lub w zespole) Dyskusja problemowa Analiza krytyczna	Konsultacje problemowe Konsultowanie prac indywidualnych Mentoring, mentoring online Wskazywanie dodatkowych materiałów do samodzielnej nauki

Weryfikacja i ocena osiągnięcia efektów uczenia się jest przeprowadzana w ramach zajęć w oparciu o zadania i metody weryfikacji określone w sylabusach. Zróżnicowanie sposobów weryfikacji w ramach zajęć, w tym realizowanych z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość, jak i całego programu pozwala na całościowe monitorowanie procesu zdobywania wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych przez studentów. Do weryfikacji i oceny efektów uczenia się są stosowane przede wszystkim w zakresie:

- wiedzy – egzaminy pisemne, w tym testy, egzaminy ustne oraz kolokwia pisemne i ustne, a także prace pisemne;
- umiejętności – prace pisemne indywidualne i grupowe, projekty, studia przypadku oraz prezentacje;
- kompetencji społecznych – prezentacje, studium przypadku i zadania wykonywane w czasie lub poza zajęciami oraz obserwacja (np. aktywności studentów w czasie zajęć).

W uczelni obowiązuje zasada, iż weryfikacja efektów uczenia się na zajęciach prowadzonych w formie wykładów jest dokonywana w drodze egzaminu końcowego na ocenę (w czasie sesji egzaminacyjnej), a pozostałe formy zajęć pozwalają zarówno na bieżącą weryfikację efektów uczenia się w trakcie trwania semestru, jak też na koniec semestru i kończą się wystawieniem zaliczenia na ocenę. W przypadku studentów z niepełnosprawnościami, w zależności od ich indywidualnych potrzeb, są ustalane alternatywne metody weryfikacji efektów uczenia się, które uwzględniają indywidualne potrzeby tych osób.

Tabela 2 przedstawia katalog stosowanych sposobów weryfikacji efektów uczenia się w odniesieniu do formy prowadzonych zajęć dydaktycznych, który może zostać poszerzony jako efekt wdrażania działań projakościowych i korygujących.

Tabela 2. Sposoby weryfikacji osiągnięcia efektów uczenia się z podziałem na kategorie efektów uczenia się i formy prowadzenia zajęć			
Formy prowadzenia zajęć	Kategorie efektów uczenia się		
	Wiedza	Umiejętności	Kompetencje społeczne
Wykłady	Test wiedzy (otwarty, zamknięty – jednokrotnego, wielokrotnego wyboru, pytania typu prawda/fałsz, dopasowanie itp.) Odpowiedź pisemna na pytania otwarte Odpowiedź ustna – egzamin ustny		
Ćwiczenia Laboratoria	Kolokwium pisemne Kolokwium ustne	Aktywność na zajęciach (<i>punkty przyznawane za aktywność na zajęciach - dla najbardziej aktywnych, wyróżniających się jakością udzielanych odpowiedzi lub ocena poziomu samodzielnie wykonywanych zadań podczas zajęć wg zdefiniowanych kryteriów</i>) Praca pisemna (opinia, raport, ekspertyza, esej itp.) Projekt (pisemny wraz z prezentacją lub bez prezentacji) Referat (z prezentacją lub bez prezentacji) Dyskusja, debata (<i>punkty przyznawane za udział w dyskusji lub debacie; ocena jakości wypowiedzianych argumentów wg przyjętych kryteriów</i>) Praca w grupach (<i>punkty przyznawane za wykonanie zadania w grupach podczas zajęć wg ustalonych kryteriów</i>) Krytyczna analiza tekstu Analiza studium przypadku i/lub opracowanie studium przypadku (<i>indywidualnie lub zespołowo, na zajęciach i/lub poza zajęciami</i>) Rozwiązywanie zadań i przykładów w czasie zajęć	
Konwersatoria	Kolokwium pisemne w formie testu zamkniętego lub z pytaniami otwartymi Wypowiedź pisemna na zadany temat Odpowiedź ustna – zaliczenie ustne	Aktywność na zajęciach (<i>punkty przyznawane za aktywność na zajęciach - dla najbardziej aktywnych, wyróżniających się jakością udzielanych odpowiedzi lub ocena poziomu samodzielnie wykonywanych zadań podczas zajęć wg zdefiniowanych kryteriów</i>) Praca pisemna (opinia, raport, ekspertyza, esej itp.) Projekt (pisemny wraz z prezentacją lub bez prezentacji) Referat (z prezentacją lub bez prezentacji) Dyskusja, debata (<i>punkty przyznawane za udział w dyskusji lub debacie; ocena jakości wypowiedzianych argumentów wg przyjętych kryteriów</i>) Praca w grupach (<i>punkty przyznawane za wykonanie zadania w grupach podczas zajęć wg ustalonych kryteriów</i>) Krytyczna analiza tekstu Analiza studium przypadku i/lub opracowanie studium przypadku (<i>indywidualnie lub zespołowo, na zajęciach i/lub poza zajęciami</i>) Rozwiązywanie zadań i przykładów w czasie zajęć	

Przy weryfikacji efektów uczenia się przyjmuje się założenie, że uzyskanie pozytywnej oceny z egzaminu lub zaliczenia kończącego przedmiot oraz egzaminu dyplomowego potwierdza osiągnięcie wszystkich efektów uczenia się ustalonych dla elementów procesu uczenia się. Poziom uzyskania efektów uczenia się wynika z wystawionej oceny. Przy zaliczeniach i egzaminach stosuje się następującą skalę ocen: celujący (6,0), bardzo dobry (5), dobry plus (4,5), dobry (4), dostateczny plus (3,5), dostateczny (3), niedostateczny (2). Egzamin dyplomowy jest oceniany z zastosowaniem tej samej skali ocen. W przypadku zajęć kończących się zaliczeniem bez oceny stosuje się zapis: niezaliczony (nza), zaliczony (za).

Tabela 3 przedstawia skalę ocen stosowaną w uczelni, odzwierciedlającą stopień osiągnięcia efektów uczenia się.

Tabela 3. Kryteria oceny w procesie weryfikacji efektów uczenia się		
Ocena	Opis	Wymagany procent osiągniętych efektów uczenia się dla przedmiotu
celujący (6,0)	Zakładane efekty uczenia się zostały osiągnięte w pełni i w bardzo zaawansowanym stopniu. Dodatkowo osoba studiująca opanowała treści kształcenia wykraczające poza zakres przewidziany w sylabusie przedmiotu, samodzielnie określa i rozwiązuje problemy, proponuje twórcze i oryginalne rozwiązania problemów, potrafi wykorzystać wiedzę w nowych sytuacjach, poprawnie i swobodnie posługuje się terminologią, samodzielnie i twórczo rozwija własne uzdolnienia.	96-100%
bardzo dobry (5,0)	Zakładane efekty uczenia się zostały osiągnięte w zaawansowanym stopniu. Osoba studiująca osiągnęła bardzo wysoki poziom opanowania treści kształcenia, wykorzystywania wiedzy w nowych, nieznanych sytuacjach, rozwiązuje problemy teoretyczne i praktyczne na wysokim poziomie, poprawnie posługuje się terminologią.	90-95%
dobry plus (4,5)	Zakładane efekty uczenia się zostały osiągnięte w stopniu więcej niż średnim, ale mniej niż zaawansowanym.	85-89%
dobry (4,0)	Zakładane efekty uczenia się zostały osiągnięte w stopniu średnim. Osoba studiująca opanowała większość treści określonych programem kształcenia dla przedmiotu, rozwiązuje typowe zadania teoretyczne i praktyczne, ujmuje w terminach naukowych i zawodowych podstawowe pojęcia i prawa.	70-84%
dostateczny plus (3,5)	Zakładane efekty uczenia się zostały osiągnięte w stopniu więcej niż podstawowym, ale w mniej niż średnim.	65-69%
dostateczny (3,0)	Zakładane efekty uczenia się zostały osiągnięte w stopniu podstawowym. Osoba studiująca opanowała podstawowe wiadomości i umiejętności określone programem kształcenia dla przedmiotu, rozwiązuje typowe zadania teoretyczne i praktyczne o średnim stopniu trudności, popełnia niewielkie błędy terminologiczne, a wiadomości przekazuje językiem zbliżonym do potocznego.	50-64%
niedostateczny (2,0)	Zakładane efekty uczenia się nie zostały osiągnięte. Osoba studiująca nie opanowała treści kształcenia, nie potrafi rozwiązać zadań o niewielkim stopniu trudności, popełnia rażące błędy terminologiczne, a styl jego wypowiedzi jest nieporadny.	mniej niż 50%
nza – zakładane efekty uczenia się nie zostały osiągnięte		
za – zakładane efekty uczenia się zostały osiągnięte		

Metodą weryfikacji efektów uczenia się uzyskanych z całości cyklu kształcenia na poziomie studiów pierwszego stopnia jest **egzamin dyplomowy**. Jest on przeprowadzany po złożeniu przez studenta zaliczeń i egzaminów z wynikiem pozytywnym ze wszystkich zajęć przewidzianych w toku studiów i uzyskaniu co najmniej 120 punktów ECTS oraz po złożeniu pracy magisterskiej i uzyskaniu pozytywnych ocen od promotora i recenzenta. Student ma prawo zapoznać się z recenzjami pracy magisterskiej przed egzaminem dyplomowym.

Student przygotowuje pracę magisterską pod kierunkiem promotora – nauczyciela akademickiego posiadającego tytuł lub stopień naukowy. Praca magisterska jest samodzielnym opracowaniem zagadnienia naukowego prezentującym wiedzę i umiejętności studenta związane ze studiami na kierunku *ekonomia* oraz samodzielnego analizowania i wnioskowania. Jej opracowanie umożliwia studentowi nabycie pogłębionej wiedzy w wybranym obszarze i przygotowuje do nabycia umiejętności samodzielnego wykorzystywania posiadanej wiedzy i informacji z różnych źródeł z zastosowaniem właściwych metod i narzędzi badawczych w procesie identyfikacji i rozwiązywania złożonych problemów ekonomicznych. Praca magisterska powinna opierać się na krytycznej analizie literatury przedmiotu oraz wynikach własnych badań empirycznych. Seminarium magisterskie rozpoczyna się w III semestrze studiów, na początku którego studenci dokonują wyboru promotora bazując na katalogu obszarów tematycznych seminariów prowadzonych na kierunku *ekonomia*.

Egzamin dyplomowy odbywa się w formie ustnej i obejmuje dwie części:

- (1) udzielenie odpowiedzi na pytanie sformułowane przez komisję egzaminacyjną, dotyczące zakresu pracy magisterskiej, przeprowadzonych badań własnych, zastosowanych metod badawczych i otrzymanych wyników,
- (2) udzielenie odpowiedzi na dwa pytania wylosowane przez komisję egzaminacyjną, obejmujące zagadnienia kierunkowe i specjalnościowe związane z programem studiów.

Absolwent studiów otrzymuje dyplom ukończenia studiów wyższych drugiego stopnia na kierunku *ekonomia* o profilu ogólnoakademickim, potwierdzający uzyskanie tytułu zawodowego magistra.

Zasady i forma odbywania praktyk zawodowych

Program studiów drugiego stopnia na kierunku *ekonomia* o profilu ogólnoakademickim nie przewiduje praktyk zawodowych dla studentów.